

اطمینان از رساندن مساعدت های بشردوستانه مبتنی بر اصول در افغانستان

اصول مشترک عملیاتی در دسامبر 2019 توسط تیم بشری افغانستان تأیید و در آگوست 2021 تجدید شد

هدف و حدود: ادارات دخیل در پاسخدهی بشردوستانه در افغانستان بدین وسیله توافق می کنند که این اصول مشترک عملیاتی بازتاب دهنده پالیسی های بشردوستانه و روش های مرسوم و قبول شده برای تعامل با جوانب منازعه و سایر جوانب ذیدخل، می باشد. همه ادارات بشردوستانه بشمول آنها که مسئولیت های دوگانه (انکشافی و بشردوستانه) دارند، توافق می کنیم که خود و قراردادی ها، تهیه کننده گان و آنها را که با آنان برای برنامه های مربوطه قرارداد می بندیم، حسابده و پایبند به این اصول مشترک بسازیم. این اصول مشترک عملیاتی، در حالی که شرایط بطور روزافزون پیچیده تر می شوند، چارچوب مذاکرات دوجانبه و مشترک با مقامات و گروه های مسلح در سطح محلی، ملی و بین المللی، را تشکیل می دهد.

اصول اساسی بشردوستانه: بشردوستی، بیطرفی، عدم تبعیض و استقلالیت عملیاتی اصول اساسی و بنیادی فعالیت های بشردوستانه اند. این اصول از قوانین بین المللی بشردوستی، قوانین حقوق بشری و بقیه مراجع معتبر^۱ گرفته شده؛ و به حیث جزء از قوانین رفتاری و اهداف و ارزش های سازمان، ادارات بشری را رهنمایی می کنند.

الف. اصول – فعالیت ها و ادارات بشردوستانه توسط اصول ذیل رهبری می گردند:

- 1. بشردوستی:** باید به آلام بشری در هر جایکه باشند، با توجه خاص به آنها که بیشترین آسیب پذیری را دارند مانند اطفال، زنان، افراد معیوب و کهن سال، رسیده گی شود. حقوق و کرامت بازمانده گان باید حفظ و احترام شود.
- 2. بی طرفی:** فعالین بشردوستانه به صورت فردی یا سازمانی در خصومت ها شرکت نخواهند کرد و در مناقشاتی با ماهیت سیاسی، مذهبی یا ایدئولوژیک طرف نمی شوند.
- 3. بی غرضی (بدون تبعیض):** مساعدت ها بدون تبعیض بر اساس قومیت، عقاید سیاسی، جنسیت، ملیت، نژاد یا دین فراهم می شود. فراهم سازی مساعدت ها تنها بر اساس نیازمندی ها صورت گرفته و به مواردی که دارای بیشترین آسیب پذیری باشند، اولویت داده می شود.
- 4. آزادی عملیاتی:** فعالین بشردوستانه باید از اهداف سیاسی، اقتصادی، نظامی و یا اهداف دیگر گروه ها و عوامل ذیدخل که ممکن برای ساحاتی که در آن فعالیت های بشردوستانه اجرا می شود، مستقل باشند.

در عمل فعالین بشردوستانه به اصول ذیل توافق می کنند:

- 1. ضرر رساندن:** فعالین بشردوستانه باید کوشش کنند که هنگام حضور و تهیه مساعدت ها ضرر نرسانند و هرگونه ضرر ممکن (بالقوه) را به حد اقل برسانند.
- 2. حفظ کرامت:** مردم نیازمند باید در همه فعالیت ها منحیث شریک مساوی احترام شود و کرامت انسانی آنها در همه ارتباطات و مکاتبه حفظ می گردد.
- 3. شفافیت و حسابدهی:** فعالین بشردوستانه با همه جوانب به شکل شفاف برخورد کرده و به آنها که مساعدت می کنند حسابده می باشند.
- 4. حساسیت های فرهنگی:** فعالین بشردوستانه به سنت ها، فرهنگ ها و مذاهب محلی احترام کرده و در عین زمان نورم های بین المللی بشردوستانه در مورد جنسیت و مساوات را نیز باید رعایت کنند.

5. **جلوگیری از بهره برداری جنسی و خشونت:** فعالین بشردوستانه بصورت فردی و منحیث ارگان به تشکیل و حفظ محیطی که در آن خشونت جنسی تحمل نشده و در همه تعاملات از آن جلوگیری شود، متعهد اند.

ب. فعالیت ها:

فعالین بشردوستانه برای اینکه بتوانند به آلام بشری رسیده گی کنند، مساعدت های حیاتی و فعالیت های حفاظتی را فراهم کنند، فعالیت های ذیل را روی دست خواهند گرفت:

1. ارتباط و تعامل با همه جوانب منازعه؛ تنها هدف این ارتباط و تعامل قادر سازی ادارات کمک کننده به رساندن کمک ها به و حفاظت از نیازمندان می باشد.
2. از همه طرف های درگیر می خواهیم تا به اصول بشردوستانه احترام بگذارند و از آنها حمایت کنند و امنیت امدادگران و آن افراد که به آنها خدمات رسانیده می شود تضمین نمایند
3. فعالیتهای خود را با دیگر ادارات بشردوستانه که در همان مکانها فعالیت می کنند ، هماهنگ کرده شرح دهید و درسهای آموخته شده را به اشتراک بگذارید ، از شفافیت اطمینان حاصل کنید و از تکرار جلوگیری کنید.
4. دسترسی محفوظ ، به موقع ، اصولی و بدون مانع به همه افراد آسیب دیده جستجو گردد.
5. پیشبرد ارزیابی های مستقلانه نیازمندی ها و شناسایی مستحقین مساعدت های بشردوستانه بر اساس معیارهای تعیین شده آسیب پذیری که آسیب پذیری های همچون معلولیت و جنسیت را در نظر می گیرد.
6. به مستفید شونده گان اطلاع و آموزش داده شود که کمک های فراهم شده مربوط خود آنها میباشد و هیچ نوع مکلفیت ندارند که آن را با اشخاص ثالث ، از جمله طرف های درگیر و سایر اعضای جامعه شریک سازند.
7. اطمینان از مشارکت معنی دار مستفید شونده گان در ارزیابی ، اولویت بندی ، برنامه ریزی ، اجرا و نظارت بر فعالیت های بشردوستانه در چارچوب هماهنگ پاسخگویی به جمعیت آسیب دیده.
8. انجام فعالیتهای نظارتی برای اطمینان از رسیدن کمکها به مستفید شونده گان مورد نظر.
9. همانطوریکه قوانین بین المللی بشردوستانه حکم می کند، در صورت لزوم فراهم سازی خدمات صحی به همه افرادی که به آن نیاز دارند؛ این میتواند شامل افرادی از جوانب منازعه باشد که از جنگ خارج شده اند/ عملاً در جنگ اشتراک ندارند.
10. همکاری با سایر ادارات بشردوستانه که مطابق اصول مشترک عملیاتی فعالیت میکنند و اطمینان از گزارش شفاف در مورد چالش های دسترسی ، از جمله درس های آموخته شده.
11. تمویل کننده گان متقاعد شوند تا رویکرد های انعطاف پذیر با توجه به حساسیت منازعه اتخاذ کنند تا دسترسی اصولی پروگرام های بشردوستانه مطابق استراتژی مشارکت امکان پذیر ساخته شود

درخواست های ذیل برای فعالین بشردوستانه قابل قبول نبوده و به آن تن در نمی دهند:

1. تسلیم شدن به خواست های طرفین درگیر در اجرا پروگرام ها بر اساس خشونت ، آدم ربایی یا ارعاب (فیزیکی یا اداری).
2. مداخله روی انتخاب کارمندان، شرکا ، تهیه کننده گان ، مستفید شونده گان ، فعالین بشردوستانه و یا هم ارائه معلومات محرم در مورد کارمندان، شرکا ، هم تهیه کننده گان و مستفید شونده گان.
3. پرداخت مالیه ویا هر نوع پرداخت دیگر برای پروژه ها و خدمات بشردوستانه به مستفید شونده گان و رسانیدن مساعدت ها.iii
4. اجازه دادن به طرفهای درگیر تا کنترل امکانات بشردوستانه - از جمله گدام ها ، وسایل نقلیه ، مواد ها و سایر تجهیزات بشردوستانه را در دست بگیرند - یا به افراد مسلح اجازه ورود یا کنترل دسترسی به تأسیسات یا وسایل نقلیه بشردوستانه را بدهند.
5. رسانیدن مساعدت های بشردوستانه به گروه های مسلح و جوانب منازعه. iv
6. محدود ساختن دسترسی فعالین بشردوستانه به اساس مشخصه های جمعیتی از جمله جنسیت، سن و قومیت.

7. شریک سازی معلومات شخصی (که بتواند مستفید شوندگان مساعدت های بشری را شناسایی کند) با هر مرجع بیرونی در بدل فراهم سازی دسترسی؛ و یا هم در صورتیکه این کار ممکن مستفید شونده گان را در معرض خطر بهره برداری و ضرر قرار دهد.
8. شریک ساختن معلومات شخصی کارمندان. هرگونه درخواست برای جزئیات کارمندان برای اهداف اطلاع رسانی بشردوستانه مطابق با اصول بشردوستانه انجام می شود و پروتوکول های اشتراک اطلاعات^v فقط با تأیید کارمند مربوط به اشتراک گذاشته می شود.
9. زمینه سازی برای بازگشت اجباری یا غیر مصون ، جابجایی و اسکان مجدد افراد آسیب دیده.

ⁱ این شامل دولت افغانستان ، گروه های مسلح دولتی و غیر دولتی و همچنین رهبران جامعه می شود.

ⁱⁱ به شمول کنوانسیون های ژنو (1949)، اصول اساسی صلیب سرخ (1965)، قوانین رفتاری نهضت صلیب سرخ و سره میاشت و موسسات در پاسخدهی به آفات (1992)، قطعنامه های مجمع عمومی سازمان ملل (1991 و 2003)، ستندردهای سفیر (Sphere Standards) (1999)، و ستندرد اصلی بشردوستانه (2015).

ⁱⁱⁱ این شامل بستن عمدی قرارداد جهت گریز از این مسئله با ادارات بشری محلی و ملی و تهیه کننده گان می شود.

^{iv} مساعدت های صحی ممکن در موارد مشخصی فراهم گردد – طوریکه در قوانین بین المللی بشردوستانه در جز/بخش ب5 صلاحیت داده است.

^v <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/document/afghanistan-data-sharing-protocol>